

Les preguntes que haurà de respondre Rajoy

El testimoni més esperat haurà d'aclarir per què no es va declarar l'estat de setge o es va afermar una negociació amb el Govern si es temia una rebel·lió contra l'Estat, i serà requerit per les paraules de Montoro sobre l'1-O

Mariano Rajoy | ACN

Un advocat dels presos que aquests dies dedica les comptades hores de treball fora del Tribunal Suprem a preparar la intervenció dels testimonis al judici adverteix de la complexitat que implicarà l'interrogatori a Mariano Rajoy. "És un bon orador", recalquen veus de la defensa per projectar la intervenció del testimoni més esperat, el que tenia el telèfon vermell al seu abast i mai el va utilitzar. L'expresident espanyol i Carles Puigdemont no van parlar en les hores més tenses de la tardor del 2017. Mediadors a banda, el contacte més directe -fugaç i estèril- es va produir entre els responsables dels respectius gabinets. El resultat és conegut.

La declaració de Rajoy està programada per dimecres a les quatre de la tarda, després dels canvis concretats pel tribunal

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/174119/suprem/endarrereix/fins/dimecres/testimoni/rajoy>) per acomodar els interrogatoris de Jordi Cuixart i Carme Forcadell. Les defenses han dipositat certa esperança a treure rendiment a la intervenció de l'exlíder del PP a sala: aspiren a certificar les carències dels delictes imputats als dirigents independentistes, començant pel de rebel·lió.

Després d'una setmana en què la Fiscalia ha intentat -infructuosament- construir un relat d'alçament violent contra l'Estat

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/174063/dels/tumults/factures/1-o/cinc/debilitats/acusacions/al/suprem>), els advocats dels presos volen aprofitar el testimoni de

Rajoy per exhibir que l'acusació de rebel·lió no té fonament, entre d'altres qüestions perquè l'Estat mai va utilitzar les eines a l'abast per frenar l'hipotètic trencament de l'ordre constitucional abans de la declaració d'independència del 27 d'octubre.

Diàleg i el diari de sessions del Congrés

Els advocats dels presos reclamaran a Rajoy que expliqui per què no va recórrer a la llei d'estats d'alarma, excepció i setge o, fins i tot, a la llei de seguretat nacional si l'amenaça contra l'ordre constitucional tenia la categoria de rebel·lió. Les defenses voldran saber si, realment, es va debatre aquesta possibilitat. Amb l'ajuda del diari de sessions del Congrés, voldran aclarir per què la Moncloa mai va prendre mesures preventives. I també sol·licitaran els motius pels quals tampoc es va afermar una negociació amb el Govern, tot esperant rebatre l'exposició de Rajoy, que sempre ha atribuït a l'independentisme la negativa al diàleg. El "referèndum o referèndum" verbalitzat per Puigdemont al Parlament era un dels recursos de l'expresident espanyol per situar l'estratègia sobiranista en la unilateralitat.

Les defenses esperen que Rajoy culpabilitzi la Generalitat de la inexistència de diàleg: s'esperen referències al veto al pacte fiscal, justificat per la Moncloa el 2012 per ser "contrari a la Constitució"

La paraula diàleg apareixerà a la sala presidida per Manuel Marchena. Probablement, Rajoy haurà d'escoltar que el 20 de setembre del 2012 ja va acotar l'espai per a l'entesa amb el veto al pacte fiscal, concretat en aquella reunió a la Moncloa amb Artur Mas. L'argument de l'executiu que presidia va ser que l'acord reclamat per la Generalitat era "contrari a la Constitució". Tampoc cabia en el text constitucional, brandat ara per la Fiscalia com una camisa de força per a les aspiracions sobiranistes. "No hi ha legalitat democràtica fora del marc constitucional", va expressar dimecres la de la setmana passada el fiscal Fidel Cadena (<https://www.naciodigital.cat/noticia/173497>) .

El mateix argument esgrimit per les defenses -inacció de l'executiu de Rajoy- servirà a Vox per sostenir les tesis de l'acció popular. S'espera que l'extrema dreta, amb un paper secundari fins ara al judici, aprofiti el testimoni de l'exlíder del PP per castigar els populars i treure rèdit electoral de la sessió: a Vox li interessa fer evident que, sabent que es gestava una hipotètica rebel·lió a Catalunya, Rajoy no va actuar fins a la declaració d'independència, moment en el qual es va posar en marxa l'article 155 de la Constitució.

La malversació, tampoc

La Fiscalia i l'Advocacia de l'Estat no acaben de trobar les esclertes per provar els delictes de rebel·lió i sedició. Les acusacions tampoc han estat concloents amb la malversació, tot i dedicar-hi esforços notables. Els acusats han repetit, un darrere l'altre, que no es va destinar "cap euro públic al referèndum", i el ministeri públic no ha pogut aportar cap document que demostrés l'ús inapropiat de recursos de l'administració. De factura no se n'ha vista cap. Ja ho deia Carles Mundó, exconseller de Justícia: "Per més que diguem mil vegades que és una factura [respecte d'Unipost], no és convertirà en una factura, és un pressupost".

"No sé com es va pagar [l'1-O], però no va ser amb

diners públics", va afirmar Montoro; és la pedra a la sabata de Rajoy, perquè nega la malversació

Les paraules de l'exministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, sobre l'1 d'octubre és la pedra a la sabata de Rajoy. "No sé com es va pagar, però no va ser amb diners públics", va dir en una entrevista a *El Mundo* del 16 d'abril del 2018 (<https://www.elmundo.es/espana/2018/04/16/5ad3b150ca4741ec268b460e.html>), un titular que li va comportar maldecaps. És la declaració més contundent d'un ministre del govern espanyol que tenen les defenses per negar la malversació. Rajoy haurà d'explicar o justificar les afirmacions de Montoro. I ja sabem que els dirigents citats a declarar la setmana que ve al Suprem estan obligats a dir la veritat perquè, en cas contrari, poden cometre un delictes de fals testimoni. El relat de l'expresident espanyol serà escrutat amb lupa. Rajoy torna als tribunals.